

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2437/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bhar.II.102/2025/18. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Horváth Lóránt ügyvéd, Dr. Horváth Lóránt Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és abban kérte a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.121/2023/77. számú ítélete, valamint a Kúria Bhar.II.102/2025/18. számú ítélete alaptörvényellenességének a megállapítását és a megsemmisítését.
- [2] A Fővárosi Törvényszék a 2022. december 19-én kihirdetett I.B.390/2019/212-1. számú ítéletével az indítványozót mint IV. rendű vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette. Az indítványozóval és társaival szemben titkos információgyűjtés folyt, amelynek eredményét az elsőfokú bíróság a bizonyítékok közül kirekesztette, tekintettel arra, hogy a hatóság által tett feljelentés megtétele a beszélgetések befejezését követően négy hónappal később történt. A bíróság álláspontja szerint ilyen mértékű időmúlás az adatok nagyobb, de nem kirívó mennyiségére tekintettel sem fogadható el a haladéktalanság kritériumának, így a titkos információgyűjtés felhasználhatóságának a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt feltételei hiányoztak.
- [3] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. szeptember 17-én meghozott I.Bf.121/2023/77.számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az időbeliség vizsgálata során az ágazati

jogszabályokhoz kell visszanyúlni, amelyek hosszabb határidőket tartalmaznak. Ezen megfontolások alapján a titkos információgyűjtés eredményének a kirekesztését nem tartotta indokoltnak. Az Ítéltábla az indítványozót bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), ezért az indítványozót 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Az indítványozóval szemben a könyvelői foglalkozástól 4 év eltiltást szabott ki, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [4] A Kúria 2025. május 29. napján jogerős Bhar.II.102/2025/18. számú ítéletével az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 évre súlyosította, egyidejűleg a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria az ítélet indokolásában a 2/2007. (I. 24.) AB határozatra figyelemmel rögzítette, hogy az ügyben a titkos információgyűjtés nem parttalan „készletezést” szolgált, eredményének a felhasználása a nyomozási bíró kontrollja alatt állt, továbbá a jogbiztonság követelménye nem a bűncselekmények elkövetőinek a titokban maradásához vagy a felelősségre vonás elmaradásához való biztonságot jelenti {3269/2012. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [5] 2. Az indítványozó jogi képviselője 2025. szeptember 8. napján az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján elektronikus úton az elsőfokú bíróság útján az Alkotmánybíróságnál alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyet felhívásra 2026. január 8. napján egységes szerkezetbe foglalva kiegészített (a továbbiakban együtt: alkotmányjogi panasz).
- [6] Az indítványozó érvelése szerint a másod- és harmadfokú bíróságok határozatai az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jogának, valamint a VI. cikk (1) bekezdésben rögzített magánélethez való jogának a sérelmét idézték elő.
- [7] A régi Be. 206/A. § (1) bekezdése szerint a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés, valamint a nem bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez, illetve az igazságügyért felelős miniszter engedélyéhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként feltételekhez kötve használható fel. Ezek alapján a titkos adatszerzés engedélyezése régi Be.-ben meghatározott feltételeinek a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fenn kellett állniuk, továbbá a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szervnek a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást haladéktalanul el kellett rendelnie vagy a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget kellett tennie.
- [8] Az indítványozó kifogása szerint a bíróságok a titkos információgyűjtésre vonatkozó, a régi Be. 206/A. §-ában foglalt időbeli követelményt („haladéktalanul”) törvénysértő

módon, kiterjesztően értelmezték. Ennek eredményeként pedig nem rekesztették ki azon bizonyítékokat, amelyeket a törvény helyes értelmezése esetén ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből. Ez a jogértelmezés az indítványozó esetében marasztaló ítélet meghozatalához vezetett.

- [9] A haladéktalanság követelményének a megsértését az indítványozó azzal támasztotta alá, hogy álláspontja szerint az ügyben relevánsnak tekintett telefonbeszélgetések jelentős része 2012. december 18. napjáig már lezajlott, majd az erről szóló összefoglaló jelentés 2013. március 6. napján készült el. Ezt követően 44 nappal, vagyis hat héttel később került sor a feljelentés megtételére, ami az indítványozó álláspontja szerint az eljárás időtartama tekintetében nem tesz eleget a haladéktalanság követelményének.
- [10] Megközelítésének alátámasztására az indítványozó hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 74/2009. BK véleményére, valamint a hatályos büntetőeljárás törvényre is, amely a korábbi szabályozáshoz képest jóval szigorúbban és egyértelműen határozza meg a titkos információgyűjtés eredményeinek felhasználására nyitva álló határidőt. A hatályos Be. 259. § (1) bekezdés *b)* pontja a titkos információgyűjtést végző szerv számára a felhasználni kívánt adat megszerzésétől számított 8 napot ír elő a büntetőeljárás kezdeményezésére.
- [11] Mindezek alapján az indítványozó arra a következtetésre jutott, hogy a bíróságok az ügyében tévesen értelmezték a régi Be. 206/A. § (3) bekezdésében foglalt időbeli követelményt, aminek eredményeként pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjogának és az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magánélethez való jogának a megsértését idézték elő.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz befogadható-e, vagyis megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [13] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó a Kúria Bhar.II.102/2025/18. számú ítéletét 2025. július 31. napján, jogi képviselője 2025. július 21. napján vette át. Az alkotmányjogi panaszt 2025. szeptember 8-án – határidőben – nyújtották be az elsőfokú bíróságon.
- [15] Az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek, mivel megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés] és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Meghatározza továbbá az

Alkotmánybíróság által vizsgálendő konkrét bírósági határozatokat, okfejtést tartalmaz azok alaptörvény-ellenességéről, valamint kifejezett kérelmet fogalmaz meg a megsemmisítésükre.

- [16] 4. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja továbbá az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29-31. § szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [17] Az indítvány eleget tesz az Abtv. 27. §-ából fakadó feltételeknek, mivel a büntetőeljárást lezáró jogerős határozat ellen irányul. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. A támadott döntéseket érintően továbbá az indítványozó alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthető, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozatok alapjául szolgáló büntetőeljárásnak terheltje volt, nyilvánvalóan érintett is.
- [18] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] Az indítványozó a beadványában elsődlegesen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott.
- [20] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű időn belüli elbírálás. A szabály *de facto* nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. Az tisztességes eljáráshoz való jog tehát részjogosítványok csoportjából összeálló alapjog, amelynek a sérelme elsősorban a részjogosítványok korlátozásán keresztül vizsgálható.
- [21] Az indítványozó általánosságban hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértésére, nem jelölt meg egyetlen részjogosítványt sem. Önmagában ezen hiányosság alapján megállapítható, hogy az indítvány nem tartalmaz az alaptörvény-ellenességről olyan, kellő részletességű érdemi okfejtést, amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség

lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést körvonalazna. Az indítványozó ugyanakkor azon felül, hogy nem nevesített megsértett részjogosítványt, nem fejtett ki olyan érveket sem, amelyek alapján az Abtv. 29. §-a szerinti két feltétel bármelyikének a fennállása megállapítható lett volna.

- [22] Hasonlóan nem tartalmaz érdemi és az Abtv. 29. §-ában foglalt feltétel fennállását megalapozó okfejtést a VI. cikk (1) bekezdésére való hivatkozása sem. Az indítvány ugyan megjelöli ezen sérelmeket, de a hozzájuk fűzött érvek nem támasztják alá sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vizsgálatát.
- [23] Az indítványozó kifogásai az Alkotmánybíróság szerint tartalmilag mind annak megállapítására irányultak, hogy a bíróság jogértelmezése a régi Be. 206/A. § (1) bekezdésében foglalt haladéktalanság fogalmát érintően nem volt helyes, a jogalkotó szándékának megfelelő. Az indítványozó voltaképpen a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria eljárt tanácsa azon álláspontjának a felülmérlegelését várta volna az Alkotmánybíróságtól, amely szerint az indítványozó ellen folyt büntetőeljárásban a vele szemben folytatott titkos információgyűjtés anyaga törvényesen felhasználható volt. Ezt a felülmérlegelést pedig az indítványozó a haladéktalanság fogalmának eltérő jogalkalmazói értelmezése alapján tartotta indokoltnak.
- [24] Az Alkotmánybíróság a bíróságok jogértelmezésével összefüggésben következetesen hangsúlyozza, hogy a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [25] Úgy ítélte meg az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozónak a jelen ügyben előadott kifogásai a bíróságokétól eltérő jogértelmezéssel volnának orvosolhatók. Arra azonban az Alkotmánybíróság a fentiek okán nem rendelkezik hatáskörrel.
- [26] Az indítványozó előadása kapcsán utal rá az Alkotmánybíróság, hogy a Fővárosi Törvényszék által az ítélet 8–54. oldalain megállapított tényállást előbb a Fővárosi Ítéltábla (az ítélet [206]–[210] bekezdéseiben), majd a Kúria (az ítélet [62]–[69] bekezdéseiben) is kiegészítette. Ennek alapján a bíróságok mindhárom fokon

részletesen vizsgálták a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával összefüggésben felmerült kérdéseket (elsőfokú ítélet 68–70. oldalak, másodfokú ítélet [233]–[276], harmadfokú ítélet [39]–[47]). Az elsőfokú bíróság érvelését ebben a körben a másodfokú bíróság részletes elemzésnek vetette alá, és számos szempont mérlegelésével jutott attól eltérő következtetésre. Majd a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság azon okfejtését, miszerint a titkos információgyűjtés eredményei az indítványozót érintően felhasználhatók, további érvekkel támasztotta alá. A bíróságok emellett számos egyéb bizonyítékot figyelembe vettek és mérlegeltek az ítélelhozatal során, így valamennyi vádlott vallomását, számos tanú vallomását, igazságügyi adó- és járulékszaksértő szakértői véleményét, okirati bizonyítékokat.

- [27] Megjegyzi az Alkotmánybíróság azt is, hogy a régi Be. 206/A. § (1) bekezdése 2013. december 31-ig hatályos szövege valóban azt a követelményt támasztotta, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást haladéktalanul elrendelje vagy a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul tegyen eleget ahhoz, hogy a titkos információgyűjtés eredményét a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználhassa. Ezt a szabályt a jogalkotó 2014. január 1-jei hatállyal változtatta meg, tehát azt követően, hogy az indítványozó elleni büntetőeljárásban a hatóságok ilyen cselekményei megtörténtek. A jogalkotónak a módosító jogszabály tervezetéhez fűzött indokolásából megállapítható, hogy a jogalkotó célja éppen az ilyen, az indítványozó elleni eljárásban is felmerült és az indítványozó hivatkozásának alapjául szolgáló helyzetek kiküszöbölése volt. A jogalkotói indokolás szerint: „[a] módosítás [...] kifejezi azt is, hogy ügyenként eltérő időigénye lehet a feljelentés megtételének, illetve a nyomozás elrendelésének, ezért a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmassága megállapításának kezdeményezését »egyidejűleg« helyett »nyomban« írja elő. A módosítás kiküszöböli azt a jogalkalmazási anomáliát is, hogy a bíróságok eltérően értelmezik a nyomozás elrendelése, illetve a feljelentés megtétele »haladéktalan« voltát, és a fenti feltételek figyelmen kívül hagyása, vagy nem kellő súllyal való értékelése esetén a titkos információgyűjtés eredményét ki is rekesztik a bizonyítékok köréből, ami a terhelt felmentését eredményezheti.” (2013. évi CLXXXVI. törvény indokolása a 41. §-hoz) A jogalkotó tehát a módosítás által nagyobb mozgásteret kívánt biztosítani az eljáró hatóságok számára a büntetőeljárás megindítására, ezért a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásakor az időbeliség követelménye mellett további szempontoknak, így az eljárás megindítása egyéb, törvényben meghatározott feltételeinek a figyelembevételét is kifejezetten előírta.
- [28] Az Alkotmánybíróság a fentiekre is tekintettel adott ügyben azt állapította meg, hogy az indítványozó nem adott elő olyan alkotmányjogi indokolást, amely kellően alátámasztotta volna, hogy a támadott ítéleteket meghozó bíróságok jogértelmezését

nem szakjogi kérdésben kérte felülbírálni. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 29. §-a szerinti feltételek teljesülésének a hiányát állapította meg.

- [29] 5. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. szeptember 15.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró